

07 februari 2016 - Carnaval
Voorganger: Joost Koopmans osa

‘Hem volgen’

*Simpel ritueel van hoop
De hele nacht gevaren
op de diepe wateren
maar niets gevangen
Alle hoop door de mazen
in de donkere diepte verdwenen
Ik sleep de netten
op het droge
en spoel ze schoon
- simpel ritueel van hoop-
om klaar te zijn
wanneer hij onverwacht
mijn steven wenden zal
naar waar de wateren
hun rijkdom
aan mijn netten
willen toevertrouwen
(Kees Pannekoek)*

Mattheus 5, 14-16

Gij zijt het licht der wereld. Een stad kan niet verborgen blijven als ze boven op een berg ligt! Men steekt toch ook niet een lamp aan om ze onder de korenmaat te zetten, men plaatst ze op de standaard, zodat ze licht geeft voor allen die in huis zijn. Zo moet ook uw licht stralen voor het oog van de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader verheerlijken die in de hemel is.

Overweging

Ooit werd Carnaval gevierd om de lente aan te kondigen en de ongeesten van de winter te verdrijven: het donker, de kou, de gestorven natuur. Afgelopen winter hebben we genoeg ongeesten gezien: van terreur en dreiging, van oorlogen die mensen op de vlucht drijven. Zo donker was het, dat we een hele angstcultuur hebben opgebouwd: sluit de grenzen! De grenzen van het land... van je hart Trek je maar lekker terug onder de korenmaat!

En toch: in het donkerst van de winter komt er altijd weer een streepje licht bij. Na terreur en geweld zijn er altijd mensen die licht brengen. Daags na de aanslagen in een Parijse concertzaal reed een jongeman een piano op wielen naar het plein bij die zaal. Daar waar de wapens de muziek tot zwijgen hadden gebracht, liet hij nu ‘Imagine all the people’ het vredeslied van John Lennon, horen. Daarna liep hij huilend weg.

Laat je licht stralen

‘Hier, in het bidhuis, maken we ook altijd muziek, niet alleen vandaag met het Stratums Muziekkorps St. Cecilia, maar elke zondag. We zingen dan het verhaal dat ons is doorverteld over een oude vriend. In hem zou aan het licht gekomen zijn hoe God bestaat: als een dienaar van mensen.

In deze oude vriend, de jonge Jezus van Nazareth, is God naar ons afgedaald. Hij heeft het licht, dat vanaf de beginne in ieder van ons brandt, weer aangeblazen. Dat was en is nodig, want mensen deinzen terug voor hun eigen innerlijk licht.

'Wie ben ik om mijn licht te laten stralen, om mijn talenten in te zetten voor een betere wereld, om te laten zien wat ik kan en waar ik voor ga? Zullen ze niet dit en dat van mij denken?

Het was Nelson Mandela die ons bij zijn inaugurele rede bewust maakte van onze angst om mateloos krachtig te zijn. Maar jezelf klein houden helpt de wereld niet vooruit. We zijn geboren om het goddelijke licht dat in ons is uit te stralen. Een mens die bevrijd is van zijn angst werkt aanstekelijk op anderen.

Eindhoven, lichtstad

Kom op dan, mensen van Eindhoven! Kom onder je korenmaat vandaan en laat je licht stralen voor heel de stad. Laten we samen het donker van de winter verjagen door de goede werken te doen die Jezus ons leerde en voordeed.

Deel je brood met wie honger lijdt, wees gastvrij voor mensen die de oorlog ontvluchten, kleiner iemand die anders is dan jij niet, hou op met kwaadspreken en haat zaaien en open je hart voor wie tekortkomen.

Kom, mensen van Eindhoven en laat zien dat wij een lichtstad zijn, ook in de christelijke zin van het woord. Dan is deze carnavals mis een uiting van geloof, dat ondanks de gewelddadige wanklanken van onze tijd, harmonie en vrede het laatste woord zullen hebben. Goede carnaval gewenst en laat de lente maar komen!

=====
© Perikopen: Katholieke Bijbelstichting, 's-Hertogenbosch, Nederland.